

Az Egyesült Államok és az öt támogató országok ellenzik a fegyverzet és a fegyveres erők csökkentését, az atomfegyver eltiltását és ezeknek a kérdéseknek megoldását

Malik elvtárs beszéde az ENSZ leszerelési bizottságának munkabizottságaiban

New-York (TASZSZ). Mint a TASZSZ New-Yorkból jelenti, az ENSZ leszerelési bizottságának I. számú munkabizottsága május 8-án ülést tartott. Ez a bizottság tárgyalja a Szovjetunió küldöttségének az atomfegyver eltiltásáról és a fegyverzet, valamint a fegyveres erők csökkentéséről szóló javaslatát, valamint az Amerikai Egyesült Államok küldöttségének a leszerelési program ügynevezett „alapvető elveiről” szóló javaslatát.

Mint már jelentettük, a munkabizottság legutóbbi ülésén a Szovjetunió képviselője felhívta a figyelmet arra a dicsően szerepre, amelyet Trygve Lie betöltött, hogy elleplezze az amerikai fegyveres erők Koreában és Kínában folytatott baktériumháborúját. Trygve Lie nem engedi meg, hogy a leszerelési bizottság okmánya kénytelenül nyilvánosságra hozza azokat a tévhitokat, amelyekben Ceu En Lai, a Kínai Népköztársaság külügyminisztere és Pak Hien Ba, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság külügyminisztere tiltakozott az amerikai kormány baktériumháborúja ellen.

J. A. Malik elvtárs, a Szovjetunió képviselője felszólalásában rámutatott:

Trygve Lie megpróbált látni, leténi leplezni az amerikai agresszorokat és kiemelték, akik főként a baktériumháborúval kapcsolatos gasztrójának leleplezésétől és a világ közvéleménye elől igyekeznek eltitkolni az igazságot az ENSZ leborzongó alatt elkövetett nemzetközi bűncselekményeiről.

Malik elvtárs emellett bírálta a leszerelési program ügynevezett „alapvető elveiről” szóló amerikai javaslatot, amely az atomfegyver eltiltásának és a fegyveres erők csökkentésének nyílt elutasítását jelenti:

— Azt is ki kell emelni — folytatta Malik elvtárs —, hogy az amerikai küldött javaslatában továbbra is hallgat arról, hogy határozatot kell hozni a baktériumfegyver használatának megengedhetetlenségéről és a baktériumháborúra vonatkozó tilalom megsértésének felelősségvonnásáról. Közben — amint ez még az Amerikai Tudósok Szövetsége Tanácsának az amerikai sajtóban nemrég közölt nyilatkozataiból is kiderül — a világ közvéleményét nemcsak az foglalkoztatja, hogy az amerikai fegyveres erők baktériumfegyvert alkalmaznak Kórea és Kína ellen, hanem az is:

az Egyesült Államok kormánya mindaddig nem volt hajlandó arra, hogy világosan és egyértelműen kifejtse álláspontját a baktériumfegyver alkalmazásának és a baktériumháború megengedhetetlenségének kérdésében.

Nem véletlen tehát, hogy az amerikai küldött javaslatában még említés sem történik arról, hogy határozatot kell hozni a baktériumfegyver használatának megengedhetetlenségéről.

Cohen amerikai küldött nem tudta megcáfolni a Malik elvtárs nyilatkozatában szereplő tényeket.

A vita során ismét felszólalt Malik elvtárs és a „fegyverzet maximális színvonaláról” szóló kérdésre vonatkozóan kijelentette:

— Az amerikai javaslat azt tartja szem előtt, hogy egyes államoknak nem csökkenti kell fegyverzetüket és fegyveres erőiket, hanem növelni a „maximális színvonalig”. A „maximális színvonalnak” azonban — mondotta Malik elvtárs — nincs határa.

„Az Egyesült Államok ma fegyveres erők „maximális színvonalának” a három és félmillió létszámot tartja, de holnap kijelenthetik, hogy öt vagy hatmillió ember a számára szükséges „maximális színvonal.”

J. A. Malik elvtárs Mochnek, Franciaország képviselőjének válaszul kijelentette: „amíg az Egyesült Államok ragaszkodik mostani tervéhez, addig lehetetlen megegyezni.”

A Szovjetunió képviselője ismét felhívta a bizottság figyelmét arra a tényre, hogy az Egyesült Államok kormánya mindaddig nem volt hajlandó világosan és egyértelműen kifejtetni álláspontját a baktériumfegyver alkalmazása és a baktériumháború folytatása megengedhetetlenségének kérdésében. Ez — amint mondta Malik elvtárs — az egész világ számára

alapot ad arra, hogy úgy vélje, az amerikai kormány baktériumháborút akar folytatni.

Az amerikai kormány Koreában

és Kínában már megkezdte ilyen háború kísérletét. Ezek azok a tények, amelyeket nem lehet megcáfolni.

Az ENSZ leszerelési bizottsága

2. számú munkabizottságának ülése

New-York (TASZSZ). Május 9-én ülést tartott az ENSZ leszerelési bizottságának 2. számú munkabizottsága, amely a fegyverzetre vonatkozó adatok bejelentéséről és ellenőrzéséről szóló hírhedt amerikai javaslatot tárgyalta. Moch, Franciaország képviselője kijelentette, hogy „kompromisszumos megoldásokra” törekszik és védelmébe vette a fegyverzetre vonatkozó adatok „három fokozatában” történő bejelentését és ellenőrzését, amely semmibe sem különbözik az amerikai „öt fokozattól” és éppúgy, mint az amerikai javaslatok, nem írja elő a fegyverzet csökkentéséről és az atomfegyver eltiltásáról szóló határozat elfogadását az atomfegyverre vonatkozó adatszolgáltatást pedig a távoli jövőre halasztja.

Malik elvtárs, a Szovjetunió képviselője Moch felszólalásával kapcsolatban a többi között ezeket mondta:

— Felvettem a kérdést: hogyan és Moch magáévá teszi a szovjet küldöttségnek azt a módosítását, hogy fogadjanak el határozatot az atomfegyver eltiltásáról, valamint a fegyverzet és a fegyveres erők csökkentéséről, mindezekről az öt negyhatalom

fegyverzetének és fegyveres erőinek egyéven belül egyharmaddal való csökkentéséről?

J. A. Malik elvtárs a továbbiakban hangsúlyozta:

— A francia küldött nem javasolt semmi újat, csak rövidebb formában ismételte a fegyverzetre és a fegyveres erők vonatkozó adatok „bejelentéséről és ellenőrzéséről” szóló amerikai terv megállapításait.

Az amerikai küldöttség javaslatából és azokból a „meggondolásokból”, amelyek ma a francia küldött kifejtett, tökéletesen nyilvánvaló — mondotta —, hogy az Egyesült Államok és az öt támogató országok ellenzik a fegyverzet és a fegyveres erők csökkentését, az atomfegyver eltiltását és ezeknek a kérdéseknek a megoldását fel akarják cserélni ezeknek az adatoknak a „gyűjtéséről és ellenőrzéséről” szóló javaslatát, bizonytalan időre halasztva az atomfegyverre vonatkozó adatszolgáltatást és még távolabbi időre halasztva a fegyverzet csökkentését és az atomfegyver eltiltásának kérdését.

A munkabizottság következő ülésének időpontját nem tűzték ki.

Nem lehet olyan munkaterületen sokáig szép eredményeket elérni, ahol a vezetőség hanyagul végzi munkáját

Mostohagyerekként kezeli az Ásotthalmi Állami Gazdaság vezetősége a bodomi üzemegység dolgozóit

Röszkén, a holt Tisza partján terül el az Ásotthalmi Állami Gazdaság bodomi üzemegysége. Hatalmas földterület van itt egy tagban, amelyen konyhakertészekkel, paprikatermesztéssel és hatalmas gyümölcsös gondozásával foglalkoznak a dolgozók. Ittenkor nyáron, amikor a nap melegen süt le a régen esőt váró száraz földre, bizony már kora hajnalban serény munkát kell végezni az állami gazdaság dolgozóinak.

A gyöngye paprikapalánták

Sok vizet kívánnak, a konyhakert veteményei is vízhesegek és az utóbbi időben már hajnali 3 órakor munkába szöktették a locsolással foglalkozó dolgozókat. Vigyázni kell a paprikapalántákra, mert azok a kiültetés után, a beéréskor jelentős összeget adnak népgazdaságunknak. Tavaly is 600 ezer forint értékű paprikát takarítottak be az állami gazdaság dolgozói.

Nem így látja azonban ezeket a kérdéseket a gazdaság ásotthalmi vezetősége. Annak dacára, hogy a legtöbb hasznát hozó üzemegysége a bodomi, az állami gazdaságnak, mégis „mostoha gyerekként” kezeli bent a központban ezt az értékes területet és a rajta dolgozókat. Nincs senki, aki törődjön velük, akitől támogatást kapjanak, pedig ezek a dolgozók tudnak, akarnak és szeretnek dolgozni. Fényesen bizonyítja ezt a tény, hogy május 1-i felajánlásukat magasan túlteljesítve 130—140 százalékos teljesítménnyel köszöntötték a nyolcadik szabad május elsejét. Müller György munkacsoportja a vállalt 4 hold helyett 6 hold dinnyét vetett el május elsejére, így két segítséggel 140 százalékos eredményt ért el. Török Miklós munkacsoportjával 120 százalékra teljesítette felajánlását.

Most felmerül a kérdés,

hogy a felajánlások túlteljesítéséből kiolt segítséget ezek a dolgozók? S a válasz egyszerű: Senki! Maguk szervezték egymás között a versenyt, maguk örültek szép teljesítményeiknek, mert a központi vezetőség bizony egyáltalán nem törődött velük. Arra sem méltatta őket, hogy versenylapokat küldjön ki a számukra, annak dacára, hogy ez a kérdés több hónapra vezethető vissza.

Nemcsak a munkaversenyről, de a szükséges munkaeszközök beszerzéséről sem törődik az ásotthalmi vezetőség. Még január hónapban kértek a dolgozók a palánták locsolásához 6 darab locsolókannát. A vezetőség mindeztideig

„nem tudta beszerezni”

a kannákat, és ennek következtében a paprikapalántáknál például, már

eddig is 5 százalékos kár mutatkozik. A vezetőség azt is nyugodtan nézi, hogy amíg a vezetőség tagjai pontosan, a bodomi üzemegység dolgozóit 4—5 nap, sőt többször egyhetes késéssel kapják meg a fizetésüket.

A bodomi üzemegység dolgozóival a pártszervezet is keveset törődik. Az üzemegységben mindössze 3 párttag van, akiket csak nagyon ritkán látogat meg Bodor Rozália párttitkár elvtársnő. Ha ritkán meg is látogatja az üzemegységet, elbeszélget néhány kedves ismerőssel, aztán, mint aki jól végezte a dolgát, odébb áll. Egyetlen

egyszer sem jutott az eszébe

hogy jó volna felvenni néhány olyan dolgozót, tagjelöltnek, akik munkájukat kifogástalanul végzik. Pedig akad az üzemegységnek legalább 20 olyan dolgozó, aki becsületesen végzi el feladatát és normáját állandóan 130—140 százalékra teljesíti.

Ezek után magától felvetődik a kérdés, hogy

ezek a hibák és eredmények,

vajon véletlenek-e? Nem! Az eredményeket a dolgozók, a hibákat pedig a vezetőség csinálja. Szarka István, a gazdaság igazgatója csak nagyon ritkán látogatja meg ezt az üzemegységet. Ő az, aki január óta még nem tudott beszerezni 6 darab locsolókannát. Az viszont egyetlen egyszer sem jutott eszébe, hogy ha másképp nem, a közszéiben beszerezhetett volna 6 darab rossz kannát és az üzemfenntartó részleggel kijavíttatva kiadta volna a szükséges helyre. De más hiba is van Szarka István körül. Sem a pártszervezet, sem pedig az üzemi szakszervezet nem tekint segítségre, hanem a két szerv vezetősége tagjaiban csak

egyszerű alárendelt dolgozókat lát.

Amikor Nyári Ágnes elvtársó, a szakszervezet elnöke értékes javaslatokkal áll Szarka István elé, egészen egyszerűen azzal intézte el: „Nem érdekes, megszűnt az üzemi háromszög, itt egyszerű felelősség van”. Persze, de ez még nem jelenti azt, hogy a dolgozók érdekeit képviselő Nyári elvtársnőtől ne fogadjon el Szarka István igazgató értékes javaslatokat.

Ha megnézzük az ásotthalmi központot, bizony a legnagyobb rendetlenséget látjuk. Hordók, munkadarabok hevernek rendezetlenül, szerte szét a termekben, az udvaron. Az üzemi konyha ételkamrája egészségtelen lomtár, ami ugyancsak Szarka

Uj színnel gazdagodtak Szeged szocialista kereskedelmi vállalatai

Öt éves tervünk eddigi nagyszerű eredményei, a munkásoktól és a dolgozó parasztok munkahőstettei tették lehetővé azt is, hogy Szeged új színnel gazdagodjon. A szocialista kereskedelmi vállalatok soraiban a Hungaria szálló és étterem, mint újonnan átszervezett szolgáltató üzem, a város első reprezentatív vállalataként folytatja működését. Mi, a szegedi Hungaria dolgozói arra törekszünk, hogy ennek a címnek valóban meg is feleljünk és Szeged dolgozóinak éttermi, szórakozási téren egyaránt a legjobbat nyújtsunk, ha munkájuk után, szabad idejükben felkeresnek bennünket. Feladatunknak tekintjük azt is, hogy mint mintául, nem versengéssel segítsük a többi szegedi vendéglátó munkáját.

Arra törekszünk, hogy azokban a pihenésre szánt órákban, amikor a dolgozók vállalatunkat felkeresik, egyúttal a szocialista kultúrának is terjesztői legyünk és ebben a szellemben szórakoztassuk a könnyű műfaj értékes számaival őket. Rendszeresen megtartott műsoros

estjeinken ki akarjuk küszöbölni a régebben megmulasztott hibákat és műsorainkat úgy állítjuk össze, hogy a pihenés, szórakozás, céljai mellett a humor eszközeivel is segítsük azokat a célkitűzéseket, amelyeket Pártunk II. Kongresszusa tűzött ki a kultúrforradalom területén.

A dolgozó nép élet színvonalának és egyben kulturális színvonalának emelkedése tette indokoltá ennek az újjászervezett üzemnek a létrehozását, amely mint a reprezentatív tröszt egyik vállalata a fővárosi hasonló vállalatok színvonalán akar haladni a dolgozók igényeinek kielégítésében. Személyzeti politikánk, gazdasági ügyvitelünkkel, árakkal, anyagfelhasználásunkkal a magasabb típusú kereskedelem jellemvonásait, az élenjáró szovjet példát akarjuk követni és mindezzel azt akarjuk elérni, hogy a Hungaria ne a mult kiváltságos uraié, hanem valóban a dolgozó tömegeké legyen.

Sárdi Miklós, a Hungaria szálló üzletvezetője.

A szovjet példa nyomán haladó tudomány és a dolgozó nép kapcsolatának jelképe

A SZEGEDI PAPRIKAIÁLLÍTÁS

Finom enyhén csipős, jellegzetes paprikáit csapja meg a látogatót a szegedi Móra Ferenc múzeum kupolacsarnokában. A falakon piros hűvelyes paprikafüzérek árasztják ezt magukból, amelyek mintegy hangulatos keretét adják a vasárnap ünneppéssé megnyitott szegedi paprikakiállításnak. Régi hiányos.

ságot pótol a múzeum ezzel a kiállítással, amely rendszerezett egységben mutatja be a paprikatermelés, kikészítés, feldolgozás történetét, néprajzát. A múzeummal karöltve a Szegedi Paprikatermesztő Osztály, a Paprikabeváltó és Feldolgozó Vállalat, valamint a Városi Közeletár jó munkát végezt az anyagok összegyűjtésével, kiállításával. Látjuk a régi és új munkaeszközöket, azok fejlődését a termelés során, ezenkívül fényképek, modellek állítják elénk a paprikatermelés folyamatait, végül pedig megtekinthetők a különböző minőségűre kikészített fűszerpaprikák is. Egy nagy üvegszekrényben a paprikatermesztésre vonatkozó levéltári anyagokat, okmányokat és a paprika termelésével, feldolgozásával kapcsolatos irodalmat, néprajzi, etnográfiai füzeteket láthatjuk. Ertekes és hasznos a kiállítás, de még nagyobb szolgálatot tett volna, ha jobban a jövőbe mutat és élesebben megvilágítja azt a fejlődést, amelyet népi demokráciánk köszönhet ez az öt éves tervünk során tovább korszerűsödő, jellegzetes, híres szegedi foglalkozási ág.

István „egyszemélyi felelősségét” tűkrözi vissza. Szarka István

attól sem riad vissza,

hogy amikor a dolgozók — akik 10 hónapra szerződtek a gazdaságba — tüzelőket kérnek, egész egyszerűen elintézi azzal, hogy a „tíz hónaposaik nem részesülhetnek tüzelőkiadásban”. Simon Béla elvtárs, a Tűzép vezetője pedig azt mondja, hogy ilyen rendelet nem létezik, de nem is tud arról, hogy az állami gazdaság vezetősége már korábban érdeklődött volna, illetve benyújtotta volna a központhoz tüzelőanyag igénylését. Az állami gazdaság ásotthalmi vezetőségének persze már el van intézve a tüzelő kérdése.

Szarka István igazgató egyáltalán nem törődik azzal, hogy egyes emberek

tűzfeszített erővel végzik munkájukat.

A központ élkezési részében a szakszervezet például egymaga tartja tisztán a konyhát, főz ebédet, amelyhez egy-egy készült elő a szükséges nyersanyagot. Mindezt megelőzően reggelit, vacsorát is készít a dolgozóknak és egymaga hord naponta a konyhára 4—500 liter vizet. Ezzel szemben a központ küldönce, Samu Eta — mert Szarka István hozta a vállalatához — nyugodtan maradhat a vállalatnál úgy, hogy napi munkájára csak 50 százalékból kéri le. A konyhában edények, mérleg és más eszközök kellenének, hogy a tovább dolgozók is meleg ételt kapjanak, de Szarka István ezzel sem törődik. Ő ott lakik a vállalatnál, felesége megfőzi neki, a többi ügylőcsik nem érdekes.

Ha megnézzük a gazdaság központjában, vagy a bodomi üzemegységben dolgozókat, szinte valamennyien szorgalmas, öntudatos emberek. De elkeseredéssel és megvetéssel beszélnek a központi vezetőségről, aki bizony keveset törődik velük. A dolgozóknak egyre csökken a munkakedvük, pontosan azért, mert

a vezetőség nem törődik velük.

A jóléti alapról van a vállalatnak 2400 forintos tangóharmonikája, amit semmire sem használnak, mert senki sem tud rajta játszani. Van értékes cimbalomja, ami használatlanul áll némán az iroda egyik sarkában, de fontosabb dolgokra nincs pénz. Éppen ezért a dolgozók munkaköze egyre csökken, pedig — amint a bodomi üzemegység dolgozóinak eredményei mutatják — ezek az emberek tudnak, akarnak és szeretnek dolgozni... csak hát a fejétől bűdösödik a hal.

Pünkösdi hétfője rendes munkanap

Számos üzem dolgozóinak kérelmére a Magyar Népköztársaság minisztertanácsa pünkösdi hétfőjét, amely eddig nem fizetett munkaszüneti nap volt, rendes munkanappá nyilvánítja.